

ואימה רבן עקיבא. אין פושטין יד לשום דבר ואפי' בחול אלא על פי רבן: **פרנס.** גברה כמו ופרת ימה וקדמה (בראשית כח): **שלא שנינו לא יאכל עסור עם סממא.** מפני הערה לפי שלא הולכו לך כסותן אכולין מוליכן בטרהיה היו ולא היו אכולין עם נסותיהן כמלאות: **אטו זכ פרוח לאלו דכריס** **סממין קאכיל.** והלא כל גוונא עמא: **מעשרין טו.** ולא גזירי' גזירה לגזירה: **שחישן עם צנלא.** בצמיה כגון שהאז עמא דליכא למיחס משום טרהיה או בזמן הזה שאין צו טרהיה מן חיישי' להרגל עבירה או דילמא כיון דליכא היכרא מדבר דכריס: **על השולחן.** שאוכל עליו מותר להניח בשר העוף אלא הגבינה דקסברי בית שמאי בשר עוף בחלב לאו דלורייתא ולא גזירי' העלאה אטו אכילה: **ואינו נאכל.** עמו: **וכ"ה אומרים כו'. ש"מ דאסור: דליכא דיעוה.** שני בני אדם שזוכרו זה לזה וה"ה נמי דמלי לגטוי' לליכא שניי להיכרא ומיהו דעדיפא נקט דאפי' דיעוה ליכא: **שאין מביינין.** דלא חיי חד לחסור ואלשה ובעלה [מנין] מביינין זה את זה ופי' דאסור: **שינוי ליכא.** שאוכלין בדרך אכילה: **איכא שינוי.** שאין דרך ליטן אלא בקירוב בשר כדכתיב שארם כסותה ועונתה ואמר מר שאר זה קירוב בשר שאם אמר בגדו וזיילא וזיילא חסונה בשם' כחובות (פ"ד דף מתי'): **אל סהריס לא אכל.** בפרק אלו הן הנשרפין בסנהדרין (דף פה). מפרש ליה שלא תפרנס בזכות אבות שלא הותרך לך לפי שהוא לדיק: **מה אשת רעוה כו'.** דלחסור לן יחוד מן התורה בקדושין (פ"ד דף פ"ה) מלחך צן אמר: **ופליגא.** דרב יוסף דפסט מדרשה דהאי קרא לאסור אדרבי פדת: **גילוי ערויות.** תשמיש ממשוואר קורבה ואפי' קירוב בשר מדרבנן והיא צבגדה אפי' מדרבנן ליכא למגור: שימש

מיתרבי התינוקות של בית רבן מסדרין פשוטיהן כו'. אומר הר"ם לפי' הקוגטרס שפי' במתני' החזן רואה היכן התינוקות קורין לאור הגר הא ללא פריך ליה ממחני' משום דליכא למימר דקורין בזיכור ואין עומין זידס אבל הכא דקתני מסדרין משמע שמותרין לעשות כן: **רבא** אמר רוב עם הארץ מעשרין כן. ואל"ת האמרי' צברק בתרא דטוטה (דף מתי) שיוחנן כהן גדול גזר על הדמיו לפי ששלב כלל גבול ישראל וראה שלא היו מפרישין אלא תרומה גדולה בלבד וי"ל דה"ק שלא היו מפרישין כולם אלא תרומה גדולה אבל רובן היו מעשרים והא דחסו הכא טפי למיעוט ממקום אחר משום דהויא מיעוט דשכיח עובדא והיי דרבה נכשלים ומה שקשה דלכניי דלרבינו דרבא אדרבה מפורש בפ"ב דכחכות (דף כדו וטז) גבי חיישין לגומלים: **מנה** אשת רעוה הוא צבגדו והיא צבגדה אסור. וההיא צבגדה הוא לאסור לפי שילכו חוקפומתגברי עליו ביותר ורשי"י פי' אפי' ביחוד נמי אסור מדלוריייתא וז"ל נראה למשמע דרובא לאסור יחוד צבדה תימה דיחוד דלחסור מן התורה לא ילפי' מאשת איש ושני צבדה כדכתיב סוגה צבשנים (פסדה) פ"ה לוי) והוא צבגדו והיא צבגדה דלא היו אפי' באשת איש אלא מדרבנן אסור צבדה מהיקשא טפי הוא לן למימר יחוד מהיקשא למישרי הוא לן צבגדו והיא צבגדה בלא יחוד כגון שפחה פתוח, לר"ה"ר מסוגה צבשנים*: **ופריגא** דר' פדת דל"ר פדת לא חסרה תורה אלא כו'. תימה מנה ליה דפליגי דילמא מדרבנן אסור אפי' הוא צבגדו ורשי"י דפירש כ"ח כיון דמדלוריייתא לא אסור אלא תשמיש ממש מדרבנן לא אסור אלא קירוב בשר לא נהירא דמסתמא לא פליגי אמחני' דלא יאכל הזב עם הזבה ועוד וכי לית ליה דאשת רעוה הוא צבגדו והיא צבגדה אסור ומפרש ר"ת דפליגא דר' פדת דכיון דלא חסרה תורה אלא קריביה של גילוי ערויות בלבד א"כ אין לנו לאסור ולגזור אלא כמנין שארם הכסוב היינו דיעוה בלא שינוי כגון לא יאכל הזב עם הזבה אבל הוא צבגדו והיא צבגדה דליכא דיעוה ושנינו לא יסבור ר' פדת דאפי' באשת איש הוא צבגדו והיא צבגדה שרי ור"י פי' ופליגא דר' פדת כיון דלית ליה דלא שייך לשון קריביה אלא בגילוי ערויות ממש ו"כ ולא חשה נדה לא יקרב היינו תשמיש ממש שוב אין ללמוד צהיקש מאשת איש לאסור הוא צבגדו כו' לאפוקי צבד' כגון קריביה משמעוהו ודוקה הוא דהא אשת רעוה לא טמא משמע

מיתרבי התינוקות של בית רבן מסדרין פשוטיהן כו'. אומר הר"ם לפי' הקוגטרס שפי' במתני' החזן רואה היכן התינוקות קורין לאור הגר הא ללא פריך ליה ממחני' משום דליכא למימר דקורין בזיכור ואין עומין זידס אבל הכא דקתני מסדרין משמע שמותרין לעשות כן: **רבא** אמר רוב עם הארץ מעשרין כן. ואל"ת האמרי' צברק בתרא דטוטה (דף מתי) שיוחנן כהן גדול גזר על הדמיו לפי ששלב כלל גבול ישראל וראה שלא היו מפרישין אלא תרומה גדולה בלבד וי"ל דה"ק שלא היו מפרישין כולם אלא תרומה גדולה אבל רובן היו מעשרים והא דחסו הכא טפי למיעוט ממקום אחר משום דהויא מיעוט דשכיח עובדא והיי דרבה נכשלים ומה שקשה דלכניי דלרבינו דרבא אדרבה מפורש בפ"ב דכחכות (דף כדו וטז) גבי חיישין לגומלים: **מנה** אשת רעוה הוא צבגדו והיא צבגדה אסור. וההיא צבגדה הוא לאסור לפי שילכו חוקפומתגברי עליו ביותר ורשי"י פי' אפי' ביחוד נמי אסור מדלוריייתא וז"ל נראה למשמע דרובא לאסור יחוד צבדה תימה דיחוד דלחסור מן התורה לא ילפי' מאשת איש ושני צבדה כדכתיב סוגה צבשנים (פסדה) פ"ה לוי) והוא צבגדו והיא צבגדה דלא היו אפי' באשת איש אלא מדרבנן אסור צבדה מהיקשא טפי הוא לן למימר יחוד מהיקשא למישרי הוא לן צבגדו והיא צבגדה בלא יחוד כגון שפחה פתוח, לר"ה"ר מסוגה צבשנים*: **ופריגא** דר' פדת דל"ר פדת לא חסרה תורה אלא כו'. תימה מנה ליה דפליגי דילמא מדרבנן אסור אפי' הוא צבגדו ורשי"י דפירש כ"ח כיון דמדלוריייתא לא אסור אלא תשמיש ממש מדרבנן לא אסור אלא קירוב בשר לא נהירא דמסתמא לא פליגי אמחני' דלא יאכל הזב עם הזבה ועוד וכי לית ליה דאשת רעוה הוא צבגדו והיא צבגדה אסור ומפרש ר"ת דפליגא דר' פדת דכיון דלא חסרה תורה אלא קריביה של גילוי ערויות בלבד א"כ אין לנו לאסור ולגזור אלא כמנין שארם הכסוב היינו דיעוה בלא שינוי כגון לא יאכל הזב עם הזבה אבל הוא צבגדו והיא צבגדה דליכא דיעוה ושנינו לא יסבור ר' פדת דאפי' באשת איש הוא צבגדו והיא צבגדה שרי ור"י פי' ופליגא דר' פדת כיון דלית ליה דלא שייך לשון קריביה אלא בגילוי ערויות ממש ו"כ ולא חשה נדה לא יקרב היינו תשמיש ממש שוב אין ללמוד צהיקש מאשת איש לאסור הוא צבגדו כו' לאפוקי צבד' כגון קריביה משמעוהו ודוקה הוא דהא אשת רעוה לא טמא משמע

ק א ב מ"י שם כלסם
עו עור ש"ע שם
סע"ף ז :

קא ב מ"י מ"א מהלכות
אסורי ביאה הלכה
יח ופי"ו מהלכות עומתא
אובלין הלכה יא ספג
לאזין קיל ש"ע ש"ע י"ד
סימן ק"ה סע"ף ג :

קב ב מ"י מ"א מהלכות
א"כ שם ע"ש ש"ע שם
סע"ף ז :

קג ב מ"י מ"א פריא מהלך
אסורי ביאה הלכה
ז ספג לאזין קבו ע"ש ש"ע
א"כ שם ק"ה סע"ף ז :

רבינו חננאל
ב"ה יאכל
ע"ה הובא. ב"ה
רואה ע"ה הובא פרה
ע"ה הובא פרה
בי לא יאכל יב פרוש
ע"ה הובא פרה
יה רגיל אצלו ויאכילנו
בימי שהרתו דברים
מסמים אבל לדברים
שארם פתוקים לא
חיישין דאמר רבא
רוב עמי הארץ מעשרין
הן. אביעיה להו נדה
מרו שתישן עם בעלה
היא בבגדה והוא בבגדו
ובעו רב יוסף לפשטא
מהא דתנן בשו"ת
הולין פרק כל הבשר
העוף עולה עם הגבינה
על השולחן ואינו נאכל
כו' ונדרה ו' ושפס'
מהא דתנן וזאת אשת
רעוה לא ספא ואל
אשה נדה לא יקרב.
מקיש אשתו נדה לאשת
רעוה מה אשת רעוה
היא בבגדה והיא בבגדה
אסור אף אשתו נדה
כיבא בהן. ואף על גב
דפליגא דר' פדת
דהוא עוברא נמי
דהוא דקרא וישנה

ז נראה דמסר כגון וז"ל
שלא שינוי לא יאכל
ע"ה הובא פרה
לא יאכל הזב עם הזבה.

[מסמס מן: ב"מ כג. פ"ז
יז. נה. נט. ינחום טז.]

רב נסים גאון
מיתרבי רבן משמע
בן נפילא אסור התינוקות
מסדרין פשוטיהן
לאור הגר ואת התינובות
פירקו עליה ב' שיתקין
בתלמוד ובתלמוד
ארץ ישראל פירקו פרוק
אחר התינובות ואת
בכאן וכך אמרו אילין בעו דיספי בוצינא וזילין לא בעי דיספי בוצינא ופי' דבריהם כי התינוקות יתרחקו מן הקריאה והיא הוה שוכנה הנה ואנו בנחיתים בהן כי הם לא יפיו את הנה ולפיכך הותר להם לקרות
לאור הגר ואת התינובות למיחש ששא יפיו אבל חזון לא יקרא דחיישין שמא יפיו שלא ירצה שיכבה הגר לפיכך סמכין התינוקות מן הקריאה: ב"ה וראה ע"ה הובא פרה בישראל פירוש ב"ה דבני מערבא כי
זו השלח למדרגה ממה שאמר הכתוב (בראשית ז) כי מעם אשר היה לך לפני ופרץ לרוב כלומר סרוב שמשמרין ישראל הסהרות רוב שמוריהן פליגא ותיקרב לדרב שגורם בסממא:
מלא

תוספתא פ"ה
לקמן כג.
כחונת כד.
גיטין ס"א
[ב"ה לז:
מנחות לא.]

חולין קד:
מדיו"פ"ה מ"ב

[מילין קז:]

[שם]

יחוקקל יח

ע"ה יז.
ויקרא יח
פ"ז שם

[אורכי"ג פ"ב]
[בבב"ד פ"ב
א"י שקרא
הרבה וישנה
והרבה וז"ל
וכ"ה בבב"ד
והר"ה שם]

[בכחונת שם
א"י רב חתא]

